

วันที่ 12 มีนาคม 2560 ฉันกำลังเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อเดินทางไปยังเมืองฮิงาชิคาวะ ประเทศญี่ปุ่น เมืองฮิงาชิคาวะเป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนเกาะฮอกไกโด เป็นเมืองที่อยู่ใกล้ภูเขาที่สูงที่สุดของเกาะฮอกไกโด หรือเขาอาซาฮิคาวะ เมืองนี้ได้ชื่อว่า “เป็นเมืองเห็นการถ่ายภาพ (Photo Town)” เมื่อมาถึงที่สนามบินเมืองอาซาฮิคาวะ ก็ได้พบกับโมริเซนเซย์ซึ่งเป็นหนึ่งในอาจารย์ที่ดูแลนักเรียนระยะสั้นและดูแลกิจกรรมของนักเรียนระยะสั้น วันแรกที่มาถึงอุณหภูมิ 0 องศา สำหรับพวกเรามันหนาวมาก แต่โมริเซนเซย์บอกว่า เป็นอากาศที่กำลังสบาย

เมื่อมาถึงหอพัก ก็มีการจัดแบ่งหอไว้ให้เราแล้ว เราต้องอยู่เป็นรูมเมทกัน สำหรับฉันถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะเคยผ่านชีวิตที่ต้องอยู่ประจำมานานแล้ว เมื่อต้องมาอยู่หอเอง ก็หมายถึงว่าเราต้องดูแลเรื่องเสื้อผ้าของเรา เรื่องความสะดวกของเรา ซึ่งหอพักก็มีเครื่องซักผ้า เครื่องอบผ้า และเครื่องดูดฝุ่นให้เราใช้ได้

วันที่ 2 เป็นวันปฐมนิเทศ ทางโรงเรียนได้จัดขึ้นเพื่อเปิดคอร์สเรียนและแนะนำอาจารย์ให้นักเรียนรู้จัก ซึ่งห้องเรียนของฉันมีอาจารย์ 3 ท่าน ซึ่งคอยเวียนกันมาสอน วันแรกก็คิดว่ามันยากมาก เพราะอาจารย์แทบจะไม่พูดภาษาอื่นนอกจากภาษาญี่ปุ่น ช่วงอาทิตย์แรกที่เราเรียนถือเป็นการปรับตัวให้เข้าใจสำเนียงและเทคนิคการสอนของอาจารย์แต่ละท่าน ในห้องทุกคนจะคอยเวียนกันเป็นหัวหน้าชั้นและต้องเขียนเรียงความมาพูดหน้าห้อง ซึ่งช่วง 3 อาทิตย์แรกในห้องมีนักเรียนคนจีน 1 คนมาเรียนด้วยกัน ซึ่งเขาไม่พูดภาษาอื่นเลย นอกจากภาษาญี่ปุ่น

บรรยากาศในการเรียนก็จะเน้นการพูดมากกว่า อาจารย์จะให้เรานักเรียนทุกคนสลับกันพูด นอกจากนี้หากคำศัพท์ไหนเขียนเป็นตัวอักษรคันจิได้ ก็จะพยายามให้เราเขียนเพื่อให้เคยชินและอยากให้เราจำไปสอบวัดระดับ นอกจากนี้ยังมีการสอบคันจิแทบจะทุกวันที่เรียน โดยอาจารย์จะไม่บอกล่วงหน้า จึงเป็นเหมือนการฝึกให้เราต้องทบทวนบทเรียนทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ เพราะถ้าไม่ทบทวนหรือท่องศัพท์ เราจะจำคันจิไม่ได้ นอกจากนี้หากเขียนไม่สวย ไม่ถูกวิธี หรือว่าอาจารย์อ่านไม่ออก ก็จะถือว่าผิด แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นการสอบที่เครียดหรือว่ายากเกินไป แต่กลับสนุกและทำให้เรากระตือรือร้นที่จะท่องศัพท์และทบทวนบทเรียนมากกว่า นอกจากการสอบคันจิแล้วยังมีการสอบวัดระดับ N4 N5 เพื่อวัดความรู้ที่เราเรียนมา ซึ่งอาจารย์ก็ได้บอกล่วงหน้าเพื่อให้ทุกคนไปอ่านหนังสือทบทวนสิ่งที่เรียนมา ถึงแม้ว่าบางเรื่องอาจจะยังไม่ได้เรียนมา แต่ก็ไม่ได้เป็นการสอบที่เครียดมาก เพราะเป็นแค่การลองความรู้ที่เราเรียนมา เหมือนเป็นการเตรียมตัวสำหรับไปสอบช่วงเดือนกรกฎาคม หรือเดือนธันวาคม

ถึงแม้ว่าจะมีช่วงเวลาน่าเบื่อให้ห้องเรียนไปบ้าง แต่ก็ไม่มีใครพูดว่าไม่อยากมาเข้าคลาสเรียน เพราะว่ในห้องไม่ได้มีเพียงแค่เรียน แต่มีการทำกิจกรรมอย่างอื่นด้วย เช่น การเล่นเกมไพ่ละจุด การออกมาเขียนคั่นใจ การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับอาจารย์ เพราะอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่นี่จะคุ้นเคยกับเด็กนักเรียนไทย บางท่านก็เคยมาสอนที่ประเทศไทยก็จะพูดภาษาไทยได้ บางท่านที่ไม่เคยมาก็อยากเรียนภาษาไทย ในห้องก็มีการแลกเปลี่ยนโดยการสอนอาจารย์เขียนคำศัพท์บางตัว หรือว่าบอกความหมายของคำศัพท์ญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย บรรยายภาคในแต่ละวันจึงน่าเรียนมากยิ่งขึ้น

นอกจากในคลาสเรียนภาษาญี่ปุ่นแล้ว ยังมีกิจกรรมนอกห้องเรียนอื่นๆอีก เช่น

การทำเครื่องหนัง ในที่นี่เราได้ทำที่จับแก้วกาแฟกระดาษ ก่อนที่จะเรียนฉันก็คิดว่ามันคงยาก แต่จริงๆแล้วไม่ยากเลย

การทำศึศึกษาเมืองโอตารุ – ซัปโปโร เมืองโอตารุเป็นเมืองท่องเที่ยวอันดับสองของเกาะฮอกไกโด มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายที่ แต่ที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรี ส่วนเมืองซัปโปโรนั้นเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของเกาะฮอกไกโดและเป็นเมืองท่องเที่ยวอันดับหนึ่งของเกาะนี้ สำหรับฉันมันให้บรรยายภาคเดียวกับกรุงโตเกียวและเมืองโอซาก้า สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น Sapporo TV Tower ซึ่งอยู่ใจกลางเมืองซัปโปโร และหอคอยนาฬิกา

การไปพิพิธภัณฑ์อาซาฮิคาวะ – พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ในพิพิธภัณฑ์อาซาฮิคาวะมีเรื่องราวเกี่ยวกับชนเผ่าไอนุ ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองเดิมของประเทศญี่ปุ่น ส่วนพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์นั้นเราได้ไปดูท้องฟ้าจำลอง

การทำศึศึกษาที่สวนสัตว์อาซาฮิคาวะ สวนสัตว์แห่งนี้มีชื่อเสียงมากในเมืองอาซาฮิคาวะ และยังมีชื่อเสียงที่สุดในเกาะฮอกไกโด จุดเด่นของสวนสัตว์แห่งนี้ในช่วงฤดูหนาวก็คือเหล่าเพนกวินที่ออกมาเดิน นอกจากนี้เรายังได้เห็นสัตว์เมืองหนาวที่เราไม่มีโอกาสได้เห็นในไทย ไม่ว่าจะเป็น หมีขาว หมาป่า นกฮูกหิมะ เป็นต้น การขึ้นเขาอาซาฮิคาวะ โดยการนั่ง Roadway ขึ้นไป เราได้เห็นพื้นที่รอบๆภูเขาเกือบทั้งหมด

การเรียนรู้อิทธิงชา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมชั้นสูงของญี่ปุ่น ทุกอย่างที่อยู่ในอิทธิงชาถือว่ามีความหมายทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นลวดลายของขนม ถ้วยชา ความหมายของคำพูด

การเรียนทำอาหารญี่ปุ่น ซึ่งให้เราเรียนวิธีการทำข้าวห่อสาหร่าย

การเรียนปั้นขามเซรามิก ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้ความประณีต ความละเอียดอ่อน การปั้นขามของคนญี่ปุ่นไม่เหมือนกับของไทยเรา หากปั้นไม่ดี เมื่อนำขามไปอบเสร็จอาจจะแตกได้

การเรียนระบำญี่ปุ่น ในช่วงนี้ อาจารย์ให้เราใส่ชุดยูคาตะ เพื่อให้เข้ากับการเรียน

นอกจากกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้แล้ว เราก็สามารถไปเที่ยวได้เอง เพื่อฝึกภาษาญี่ปุ่น ซึ่งส่วนใหญ่ เราก็เข้าเมืองอาซาฮิคาวะ เมืองอาซาฮิคาวะเป็นเมืองใหญ่อันดับ 2 รองจากเมืองซัปโปโร เวลาเดินทางไป เราก็ต้องนั่งรถบัสเพื่อเข้าเมือง ครั้งแรกที่นั่งก็มีความกลัวว่าจะนั่งผิด หรืออ่านป้ายไม่ออก แต่เพราะรถบัส เป็นการเดินทางเดียวที่จะเข้าไปในเมืองอาซาฮิคาวะได้ เราก็ต้องปรับตัว อาจะยังอ่านป้ายไม่ค่อยได้ เราก็ต้องสังเกตบริเวณรอบข้าง เพื่อไม่ให้หลงทาง รวมไปถึงจำสายรถทั้งเข้าไปและขากลับ รถบัสของญี่ปุ่นจะมี เวลาบอกชัดเจนว่ารถจะมากี่โมง เราแทบจะไม่เห็นคนญี่ปุ่นมารอรถบัสเป็นชั่วโมง จะมารอก่อนเพียง 10 – 15 นาที

สถานที่ส่วนใหญ่ที่เราเดินในเมืองอาซาฮิคาวะจะเป็น AEON Mall ร้านมือ 2 รวมไปถึงบริเวณ รอบๆ AEON Mall ที่มีลักษณะเหมือนย่านช้อปปิ้ง

ถึงเมืองฮิราชิคาวะจะเป็นเมืองที่ไม่มีห้างเหมือนเมืองอาซาฮิคาวะ หรือไม่สะดวกสบายเหมือน เมืองใหญ่เมืองอื่นๆในประเทศญี่ปุ่น แต่มีอากาศที่บริสุทธิ์และบรรยากาศที่ไม่เหมือนใคร ก็เป็นเมืองที่ น่าจะไปเรียนภาษาไม่แพ้โตเกียว

นางสาวเพียงฟ้า เน้นแสงธรรม 57135701-1 (AC)